

Lud świętych robotników

Wy b^ędziecie mi ludem świętym, mówi Bóg Moj^ęeszowi. Przedstawia przy tym swój plan wobec Narodu wybranego: ma on być ludem świętym. Czym jest lud? Lud nie jest ani bezimienny, ani sum^ę wyró^ęniających się jednostek żyjących obok siebie. Lud to społeczność osób związanych wspólnym pochodzeniem, skonsolidowanych struktur społecznych i wspólnymi wartościami, jak język, tradycja, kultura. Lud Bo^ęy to właśnie taki lud. To społeczność ludzi świadomych, że pochodzą od Boga i dlatego budują swoje życie na podstawie Jego przykazań. Wi^ęże ich mi^ęo^ę do Boga, do bliźnich i do siebie nawzajem. Mi^ęo^ę jest głównym sposobem ich komunikowania się, ich językiem. Dla ludu Bo^ęego wszystko to, co przeżyli i zbudowali poprzednicy jest wielką wartością, tworzy jego tradycję i kulturę. Lud Bo^ęy ma też swoją strukturę: hierarchiczną i wspólnotową zarazem. Bóg pragnie, by nie tylko jeden naród był „narodem wybranym”. Dlatego sam stał się jednym z nas w osobie Jezusa Chrystusa i oddał swoje życie za każdego człowieka sprawi, że cała ludzkość, przeszłych, obecnych i przyszłych pokoleń stała się Jego ludem. Tak wielkiego Dzieła Bóg sam dokonał. Teraz wszyscy w Jezusie jesteście my Jego dziećmi, braćmi Jego Syna, ego ludem.

Ten lud ma być ludem świętym. Świętości ludzi Bóg nie może jednak zbudować sam. Świętość to dzieło współpracy Boga z człowiekiem. Człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boga, jest bowiem istotą wolną i rozumną. Może dać się Bogu prowadzić drogą, na której zrealizuje się Jego plan, drogą zbawienia i szczęścia lub stawiać Mu opór, a nawet zmienić kierunek postępowania. Musimy zmienić nasz sposób myślenia o świętości. Cóżto, bowiem wyobrażamy sobie świętość jako cel poza zasięgiem naszych możliwości, nieosiągalny dla człowieka żyjącego pośród świata, lecz dostępny tylko dla żyjących w klasztorze lub zaangażowanych na misjach. Życie konsekrowane i zaangażowanie misyjne mogą, owszem, być pomocą na drodze do świętości, ale nie mają decydującego znaczenia. Do świętości jesteście my powołani wszyscy. Świętość, to życie według woli Bożej – niezależnie od tego w jakim stanie, miejscu lub sytuacji człowiek się znajduje. Życie w świętości jest jak mozaika. Mozaika składa się z wielu kamyczków połączonych kiedyś na właściwym miejscu. Podobnie świętość składa się z wielu małych czynów realizujących wolę Bożą, wykonanych we właściwym momencie. Dlatego świętość jest dostępną dla każdego. Do świętości może dążyć gospodyni domowa, jeżeli z oddaniem robi zakupy, gotuje, sprząta - z miłości do swoich domowników. Do świętości może dążyć pracownik, który wykonuje swoją pracę mając na celu dobrze służyć ludziom, a nie tylko zarabiać. Do świętości może dążyć uczeń czy student, jeżeli uczy się, by dobrze przygotować się do wykonywania zawodu i do służby w społeczeństwie, za którego będzie jutro odpowiedzialny. Cała ludzkość jest powołana, by stać się ludem świętym. Jest to zadanie ogromne, do którego wykonania Jezus powołał Apostołów, mówił im: „Idźcie na całą ziemię i głosźcie Ewangelię każdemu stworzeniu”. Oni i później wielu innych podejmowali to zadanie często heroicznie. Dlatego Kościół ugruntował się, rozszerzył i przetrwał aż do naszych czasów.

Po dwóch tysiącach lat niemożliwe jest jednak nadal wielkie, a robotników mało. Dlatego módlmy się owszem o nowe powołania do kapłaństwa i do życia konsekrowanego, ale również byśmy sami stali się świętymi robotnikami w naszych środowiskach. W dawaniu świadectwa o Bogu, w budowaniu ludu Bo^ęego tam, gdzie żyjemy i pracujemy, przecie nikt nas nie zastąpi.

Ks. Roberto